

dygtig Administrator. Denne Logik er falsk; men imidlertid har den hersket, ganske vist ikke i den offentlige Mening i det Hele, men det har dog været et Axiom, som en Del af Pressen uimodjagt har kunnet gjentage, at hvad man end kan sige imod den nuværende Regjering, har den dog været særlig dygtig til at administrere, den egner sig specielt for Administrationen. Jeg tror, at en saadan overtroisk Forestilling som alle overtroiske Forestillinger er uheldig, og jeg har derfor anset det for min Pligt at behjse Regjerings administrative Forhold, for at man kan faae et virkelig uheldigt Blik derpaa. — Det første Aar, jeg rørte ved denne Sag, tillod jeg mig at fremdrage Postvæsenet, og ifjor tillod jeg mig at berøre Administrationen i dens Helhed og flere Punkter vedrørende de forskjellige Ministerier. Jeg vil ikke rose mig selv, og jeg tror heller ikke, det behøves; thi naar man har saa fuldstændig Ret, er Selvros en ganske overflødig Ting, men jeg tror virkelig, at det efterhaanden er lykkedes at staa fast i den almindelige Opinion, at Administrationen ikke er Regjeringens Specialitet, en Ting, som jeg forøvrigt finder, at man kunde have sagt sig selv; thi en Regjering, der er saa optaget af Storpolitik som denne, har ikke Tid til at administrere. Jeg skal kun henvise til Forhandlingerne ifjor om Fængselsvæsenet, om Amtmanden paa Færøerne og forskjellige andre Ting, saaledes som disse Forhandlinger foretoges ved anden Behandling, og saaledes som det Resultat var, de førte til. Jeg antager, at dette vil være fuldkommen tilstrækkeligt til at begrunde, hvad jeg her har sagt; jeg skal blot for yderligere at dokumentere det henvise til, hvorledes man paa det eneste Punkt, hvor man fra Administrationens Side troede at have Ret lige overfor min Paastand, senere har erfaret det Modsatte. Jeg mener med Hensyn til den bekjendte Dampfærgebestilling. Det vil jo være ærede Medlemmer præsente, at ifjor stiftedes Dampfærgerne til at være i Stykker, og det have de fortsat med lige til dette Øjeblik, og jeg ser, at det nu fra alle Sider er erkjendt, at jeg i saa Henseende havde Ret i mine Bemærkninger. Ved at læse Anmærkningerne igjennem ser jeg, at denne Kalamitet der har fundet et meget passende Udtryk i en Bemærkning, hvor der som Motiv til at anskaffe en ny Dampfærge — formodentlig af samme Konstruktion — anføres, at Dampfærgerne maa med visse Mellemrum udtræde af Farten, ja der staar oven i Rjøbet: vovelvis udtræde af Farten. Det er en overordentlig træffende Betegnelse af Situationen. Naar den ene er i Gang, gaar den anden

itu, og naar saa denne er bleven repareret, gaar den første itu; der er aldrig mere end een i Fart. Det synes nu, som om Regjeringen betragter dette som et normalt Forhold, idet dette anføres som et Argument for at bygge endnu en Dampfærge, for at der fremtidig kan være tre om at gaa i Stykker i Stedet for som nu to. Denne Overtro altsaa, der fandtes paa dette Omraade, maa jeg betragte som ophørt, og det er for mig tilstrækkeligt. Det er naturligvis ikke min Hensigt hvert Aar ved Finantslovens første Behandling at komme ind paa alle Administrationens Detailler eller paany gennemgaa de samme Spørgsmaal, som jo have en ubehagelig Karakter, og som jo for den, der skal tale derom, udgjøre et af de mindst tiltalende Emner, man kan røre ved, fordi man derved let kommer til at gjøre Indtryk af at ville angribe Personer, medens det i Virkeligheden kun er Administrationen, man søger at behjse. Jeg er derfor kun tilfreds med, at jeg i Aar ikke behøver at komme saa meget ind paa Administrationen, som jeg var nødt til forrige Aar. Det Eneste, som maatte kunne nøde mig til i store Træk igjen at gaa ind paa Behandlingen af Administrationen, vilde være, om der havde fundet nogen Forbedring Sted. Men i den Henseende kan jeg foresikre ærede Medlemmer, at der er Intet, der kan foranledige, at man kommer ind derpaa igjen. Alt er i Aar ved det Gamle. Kun paa et eneste Punkt vil jeg indrømme, at der er sket et lille Fremskridt, og det er med Hensyn til Bøgestrømmens Oprensning. Ærede Medlemmer, som ere nye i denne Forsamling, maa jeg herved maasse minde om, at Regjeringen i 1883—84 forlangte en Bevilling til at oprense dette Løb af 56,000 Kr., og det blev anset for meget vigtigt og paatrængende, at det skete. I Løbet af Aaret kom imidlertid Regjeringen til det Resultat, at den havde glemt at tænke over, hvorvidt der var nogen Muddermaskine, og endte med at tilstaa for sig selv, at det var umuligt at leie en Muddermaskine. I Genhold til dette undlod Regjeringen Aaret efter at forlange, men fik ved Rigsdagens Medvirning Bevilling til en ny Mudderpram. Nu hedder det i Anmærkningerne, at den nye Mudderpram vil forhaabentlig kunne bruges til næste Aar — altsaa kun forhaabentlig, hvis det ikke gaar ligesom med Dampfærgerne —, og at det er muligt, at man vil kunne faae en privat Mudderpram til Leie til Bøgestrømmen, idet man da kan bruge den forhaabentlig brugbare Muddermaskine et andet Sted, hvor nu den private Muddermaskine bruges. Der er alt-